

Fertőrákosi Általános Iskola és AMI - Digitális tanrend

Dátum: 2021. 03. 08. - 2021.03.12.

csoport: **3. osztály**

Téma: Elképzelt esemény vagy környezet vizuális megjelenítése.

Segédlet: (alábbi mese elolvasása) Tordon Ákos: Kőkény király lakodalma

Barna dombon innen, kéklő hegyen túl, volt egyszer egy kerek erdő. A kerek erdőben egy kőkénybokor. Éppolyan kékszemű kőkényt termelt, akár a többi, s a levele is csak olyan volt, mint a többi közönséges kőkénybokoré, mégis más volt a többinél. Jól tudta ezt a madárnép: a sárgyóka és a sordély, a pipiske. De tudta a légykapó is. S a légykapóval a gébics, a kakukk és a haris. És tudták a kedves fülemülék is. A bíbicek is tudták. És tudták egytől egyig a piros mellű pirókók és a sárgarigók is. Sőt a kékcsóka is tudta, s vele a haszontalan, kék begyű nádiveréb is. Miben különbözött hát ez a kőkénybokor a többitől? Csak abban, hogy mindig víg kedvű, füttyörésző szélmanócskák helyett tündér lakott benne! Mégpedig a Kékhajú Tündér! Mert hiszen lakhatott volna az Ezüsthajú vagy akár az Aranyhajú Tündér is. De nem. A Kékhajú Tündér palotáját rejtette a kőkénybokor. Kék szemű kőkényből épült ez a palota. Kék volt fala, ablaka, ajtaja. Kék volt a szőnyeg, a függöny, a bútor, s minden oly pirinyó, hogy belefért egy kőkényszembe. A Kékhajú Tündér szépségének a híre bejárta a világot. Jöttek is a kérők seregestül, minden irányból, de javarészt elvétették az utat, s nem jutottak el a kőkénypalotáig. Hanem Kőkény király ismerte az utat, s bekopogtatott a Kékhajú Tündér kékre festett ajtaján.

- Rég elnyílt a pipitér, a szerencsém mit ígér? Feleséget keresek, de tovább már nem megyek, légy hát a feleségem, szép Kékhajú Tündér! - Azzal szépen megemelte kőkénykoronáját, és megcsörgette gyémántjait a tarisznyájában.

- Sajnálom, Kőkény király, ma sok a dolgom, az időm kevés, próbáld meg holnap... - felelte a Kékhajú Tündér.

Másnap újra bekopogtatott Kőkény király, és újra elmondta a mondókáját. Újra megemelte koronáját, és újra megcsörgette a gyémántjait. De hiába. Újra a tegnapi választ kapta.

- Sajnálom, Kőkény király, ma sok a dolgom, kevés az időm, próbáld meg holnap...

Mi mást tehetett szegény Kőkény király? Egy álló héten át mindennap bekopogtatott. Ám a hetedik napon elunta a sok dologra való hivatkozást, és dérrrel-durrall így szólt:

- Bizony mondom, rontom-bontom: ma tartjuk a kézfogót! Kakasszó és gyöngyharmat, holnap a lakodalmat! - s azzal kioldotta tarisznyája száját, és csillogó gyémántjait a Kékhajú Tündér lába elé szórta.

- Kettőn áll a vásár, Kőkény király - felelte csendesen a Kékhajú Tündér, miközben sorra felszedegette a szerteszét gurult gyémántokat. Ám amint megérintett egy gyémántot, azon nyomban kőkénnyé vált az. Összeszedte, kosárba tette, és Kőkény király kezébe adta. Nagyon ámult, nagyon bámult Kőkény király, és kőkénnyé lett gyémántjait szerteszét szórta a kőkényesben. Három napig dúlt-fúlt haragjában. Mérgében kilencszer vágta földhöz koronáját, végül is elcserélte az egyszeri juhászbojtár

szépen szóló furulyjáért. Hanem egyszerre azon kapta magát, hogy bár mindig máshová akart menni, lába mégis mindig a Kékhajú Tündér kökénypalotája felé vitte. Szívbeli bánatát világgá furulyázta. A panaszos dalra kihajolt ablakán a Kékhajú Tündér. Most ő ámult-bámult, s hevesebben kezdett dobogni a szíve, mert egyszeriben megtetszett neki a furulyázó Kökény király.

- A feleséged leszek, Kökény király! - rebegte szemlesütve.

- Kettőn áll a vásár, szép Kékhajú Tündér! - válaszolta dacosan-morcosan a megsértett Kökény király. - Már nem házasodom: birodalmam elfújta a szél, kökénnyé lett gyémántjaimat szerteszórtam a kökényesben, királyi koronámat elcseréltem az egyszeri bojtár furulyjáért: mire házasodjam hát?

- Így is jó! - felelte a Kékhajú Tündér kékesfehérre vált arccal, és becsapta az ablakot.

Kinn búsult az egyik, benn búsult a másik, semmiben sem különbözve két durcás gyerektől. A Kékhajú Tündér telesírta kék selyempárnáit. Kökény király ott kóválygott ázva-fázva s egyre betegbbré válva a kökényesben.

- Segíteni kellene rajtuk! - mondták a fülemülék a sárgarigóknak. A sárgarigók a légykapónak. A légykapók a kakukknak. Az a harisnak. A haris a barázdabillegetőnek. Az a szárcsának. A szárcsa a vízityúknak és így tovább. De egyik sem segíthetett, mert egytől egyig költöző madarak voltak, és mindannyiuknak vándorútra kellett kelniük. Végül is az itt telelő madarak segítettek rajtuk. Éspedig a sárgyóka és a sordély, a búbos pacsirta és a piros mellű pirók, a cinke és a feketerigó. Ide-oda szálltak a kökényesben. Szót váltottak Kökény királlyal. Szót értettek a Kékhajú Tündérrel. Súgtak-búgtak, amíg csak mosolyogni nem kezdett a Kékhajú Tündér, és kacagásra nem fakadt Kökény király. Azon kacagott Kökény király, hogy újra ott áll a kökénypalotában, a Kékhajú Tündér szobájában, és elismétli mondókáját:

- Bizony mondom, rontom-bontom, ma tartjuk a kézfogót, kakasszó és gyöngyharmat, holnap a lakodalmat!

- Legyen úgy, amint kívánod! - felelte a Kékhajú Tündér, Kökény király nyakába borulva.

Hét varrónő keze se győzte volna a menyasszonyi ruha varrását, de szerencsére ott volt a sok madár: mind segített ruhát varrni, kész is lett a szépséges szép, kékséges kék menyasszonyi ruha egykettőre. Hét szakács se győzte volna a lakodalmi lakoma elkészítését, de szerencsére ott volt a sok madár: mind segített sütni-főzni, el is készült a lakoma idejére. S aztán mind ott maradtak lakodalmi vendégnek. Ma is erről a lakodalomról folyik a terefere a kökénybokrok ágán, a sordélyok és a sárgyókák, a pipiskék és a pirók, a cinkék és a feketerigók között. Aki nem hiszi, menjen ki a kökényesbe!

Feladat:

- **Meseillusztráció/ Tordon Ákos: Kökény király lakodalma /**
- **Színkeverések, a kék különböző árnyalataival képkalkotás.**

Eszközök: A/4 fehér (vagy színes) lapra tetszőlegesen színes ceruza, kréta, festett kép készítése.

Elkészült munkák beküldése: kovacsistvan.fertorakosiskola@gmail.com – e-mail címre fénykép formájában.